

Ο περί της Σύμβασης για τη Φυσική Προστασία του Πυρηνικού Υλικού (Κυρωτικός και άλλες Διατάξεις) Νόμος του 1998 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 3(ΠΙ) του 1998

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΝΟΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ
ΓΙΑ ΤΗ ΦΥΣΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΥΡΗΝΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΚΑΙ
ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΝΑΓΚΑΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Σύμβασης για τη Φυσική Προστασία του Πυρηνικού Υλικού (Κυρωτικός και άλλες Διατάξεις) Νόμος του 1998. Συνοπτικός τίτλος.

2.—(1) Στο Νόμο αυτό, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική Ερμηνεία. έννοια—

«αυτοεκτελεστές διατάξεις» σημαίνει τις διατάξεις εκείνες της Σύμβασης οι οποίες εφαρμόζονται χωρίς την αναγκαία λήψη νομοθετικών ή άλλων μέτρων από την Κυπριακή Δημοκρατία·

«Δημοκρατία» σημαίνει την Κυπριακή Δημοκρατία·

«Σύμβαση» σημαίνει τη Σύμβαση για τη Φυσική Προστασία του Πυρηνικού Υλικού, το πρωτότυπο κείμενο της οποίας (στην αγγλική) εκτίθεται στο Μέρος Ι του Πίνακα και σε μετάφραση στην ελληνική στο Μέρος ΙΙ αυτού· Πίνακας, Μέρος Ι, Μέρος ΙΙ.

«Σύνδεσμος» σημαίνει το τμήμα ή λειτουργό του Υπουργείου Υγείας που υποδεικνύεται από τον Υπουργό Υγείας ως ο σύνδεσμος, δυνάμει του άρθρου 5, για σκοπούς εφαρμογής της Σύμβασης.

(2) Σε περίπτωση διαφοράς του κειμένου που εκτίθεται στο Μέρος Ι του Πίνακα και του κειμένου που εκτίθεται στο Μέρος ΙΙ αυτού υπερισχύει το κείμενο που εκτίθεται στο Μέρος Ι.

3.—(1) Με το Νόμο αυτό η Σύμβαση κυρώνεται με την επιφύλαξη που αναφέρεται στο εδάφιο (2), για την εφαρμογή της οποίας ισχύουν οι διατάξεις που ακολουθούν. Κύρωση της Σύμβασης. Πίνακας.

(2) Η κύρωση της Σύμβασης υπόκειται στην επιφύλαξη η οποία αποφασίστηκε να διατυπωθεί κατά την προσχώρηση, δυνάμει της παραγράφου 3 του άρθρου 17 της Σύμβασης, σύμφωνα με την οποία η Κυπριακή Δημοκρατία δε δεσμεύεται από τις διαδικασίες επίλυσης διαφορών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 17.

4. Τα πιο κάτω άρθρα της Σύμβασης κηρύσσονται αυτοεκτελεστά:

Άρθρα 3, 4, 5.2, 5.3, 6, 8.2, 8.3, 8.4, 9, 10, 11, 12, 13 και 14.

5.—(1) Ο Υπουργός Υγείας ορίζει τμήμα ή λειτουργό του Υπουργείου Υγείας ως Σύνδεσμο για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 5.1 της Σύμβασης. Σύνδεσμος.

(2) Μέχρις ότου οριστεί τέτοιος Σύνδεσμος, ο Ανώτερος Ιατροφυσικός του Γενικού Νοσοκομείου εκτελεί χρέη Συνδέσμου για τους σκοπούς του άρθρου 5.1 της Σύμβασης.

Ποινικά
αδικήματα.

6.—(1) Πρόσωπο το οποίο προβαίνει σε οποιαδήποτε πράξη, ενέργεια ή παράλειψη που αναφέρεται στο άρθρο 7.1 της Σύμβασης διαπράττει αδίκημα τιμωρούμενο με φυλάκιση μέχρι δέκα χρόνια ή με χρηματική ποινή μέχρι πενήντα χιλιάδες λίρες ή και με τις δύο αυτές ποινές.

(2) Το Δικαστήριο επιπρόσθετα από τις ποινές που αναφέρονται στο εδάφιο (1), δύναται να διατάξει την κατάσχεση του πυρηνικού υλικού που αποτελεί αντικείμενο του αδικήματος που έχει διαπραχθεί και ακολούθως τη δήμευση ή την παράδοσή του στον ιδιοκτήτη με τους όρους που κρίνει κατάλληλους να επιβάλει.

Επέκταση
δικαιοδοσίας
κυπριακών
δικαστηρίων.
Κεφ. 154.

7.—(1) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 5 του Ποινικού Κώδικα, τα κυπριακά δικαστήρια έχουν τη δικαιοδοσία να επιλαμβάνονται και να εκδικάζουν αδικήματα διαπραττόμενα κατά παράβαση του άρθρου 6 του παρόντος Νόμου, όταν—

- (α) Το αδίκημα αυτό διαπράττεται μέσα στην επικράτεια της Κυπριακής Δημοκρατίας.
- (β) Ο υποτιθέμενος δράστης του αδικήματος είναι Κύπριος πολίτης.
- (γ) Ο υποτιθέμενος δράστης του αδικήματος βρίσκεται στην επικράτεια της Κυπριακής Δημοκρατίας και η έκδοσή του σε ξένη χώρα είτε δε ζητείται είτε είναι αδύνατη λόγω νομικών ή άλλων κωλυμάτων.

(2) Η εφαρμογή του εδαφίου (1) υπόκειται στις διευκρινίσεις, επιφυλάξεις και ερμηνείες που περιέχονται στο άρθρο 5 του Ποινικού Κώδικα.

3 του 1962
43 του 1963
41 του 1964
69 του 1964
70 του 1965
5 του 1967
58 του 1967
44 του 1972
92 του 1972
29 του 1973
59 του 1974
3 του 1975
13 του 1979
10 του 1981
46 του 1982
86 του 1983
186 του 1986
111 του 1989
236 του 1991
6(I) του 1994
3(I) του 1996
99(I) του 1996
36(I) του 1997.
Κανονισμοί.

8.—(1) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται, για την καλύτερη εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου και της Σύμβασης, να εκδίδει κανονισμούς.

(2) Ειδικότερα, χωρίς να επηρεάζεται η γενικότητα του εδαφίου (1), Κανονισμοί δυνάμει του παρόντος άρθρου μπορούν να περιέχουν διατάξεις αναφορικά με—

- (α) Το χειρισμό, την προστασία, τον έλεγχο, την επίβλεψη ή την επιθεώρηση πυρηνικού υλικού το οποίο βρίσκεται μέσα στην επικράτεια της Δημοκρατίας ή μεταφέρεται σε πλοίο ή αεροσκάφος εγγεγραμμένο στη Δημοκρατία.
- (β) Την εισαγωγή ή την εξαγωγή πυρηνικού υλικού για ειρηνικούς σκοπούς και τις απαιτούμενες προϋποθέσεις ή άδειες.
- (γ) Την εμπιστευτικότητα και το χειρισμό των πληροφοριών που ανταλλάσσονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης.

(3) Οι Κανονισμοί αυτοί κατατίθενται στη Βουλή των Αντιπροσώπων για έγκριση.

Έναρξη
ισχύος.

9. Η έναρξη ισχύος των άρθρων 3 και 4 της Σύμβασης ορίζεται από το Υπουργικό Συμβούλιο με γνωστοποίησή του δημοσιευόμενη στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

ΠΙΝΑΚΑΣ

(άρθρο 2)

ΜΕΡΟΣ Ι

CONVENTION ON THE PHYSICAL PROTECTION OF NUCLEAR MATERIAL
THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION,

RECOGNIZING the right of all States to develop and apply nuclear energy for peaceful purposes and their legitimate interests in the potential benefits to be derived from the peaceful application of nuclear energy,

CONVINCED of the need for facilitating international co-operation in the peaceful application of nuclear energy,

DESIRING to avert the potential dangers posed by the unlawful taking and use of nuclear material.

CONVINCED that offences relating to nuclear material are a matter of grave concern and that there is an urgent need to adopt appropriate and effective measures to ensure the prevention, detection and punishment of such offences,

AWARE OF THE NEED FOR international co-operation to establish, in conformity with the national law of each State Party and with this Convention, effective measures for the physical protection of nuclear material,

CONVINCED that this Convention should facilitate the safe transfer of nuclear material,

STRESSING also the importance of the physical protection of nuclear material in domestic use, storage and transport,

RECOGNIZING the importance of effective physical protection of nuclear material used for military purposes and understanding that such material is and will continue to be accorded stringent physical protection,

HAVE AGREED as follows:

Article 1

For the purposes of this Convention:

- (a) «nuclear material» means plutonium except that with isotopic concentration exceeding 80% in plutonium-238; uranium-233; uranium enriched in the isotope 235 or 233; uranium containing the mixture of isotopes as occurring in nature other than in the form of ore or ore-residue; any material containing one or more of the foregoing;
- (b) «uranium enriched in the isotope 235 or 233» means uranium containing the isotope 235 or 233 or both in an amount such that the abundance ratio of the sum of these isotopes to the isotope 238 is greater than the ratio of the isotope 235 to the isotope 238 occurring in nature;
- (c) «international nuclear transport» means the carriage of a consignment of nuclear material by any means of transportation intended to go beyond the territory of the State where the shipment originates beginning with the departure from a facility of the shipper in that State and ending with the arrival at a facility of the receiver within the State of ultimate destination.

Article 2

1. This Convention shall apply to nuclear material used for peaceful purpose while in international nuclear transport.

2. With the exception of articles 3 and 4 and paragraph 3 of article 5, this Convention shall also apply to nuclear material used for peaceful purposes while in domestic use, storage and transport.

3. Apart from the commitments expressly undertaken by States Parties in the articles covered by paragraph 2 with respect to nuclear material used for peaceful purposes while in domestic use, storage and transport, nothing in this Convention shall be interpreted as effecting the sovereign rights of a State regarding the domestic use, storage and transport of such nuclear material.

Article 3

Each State Party shall take appropriate steps within the framework of its national law and consistent with international law to ensure as far as practicable that, during international nuclear transport, nuclear material within its territory, or on board a ship or aircraft under its jurisdiction insofar as such ship or aircraft is engaged in the transport to or from that State, is protected at the levels described in Annex I.

Article 4

1. Each State Party shall not export or authorize the export of nuclear material unless the State Party has received assurances that such material will be protected during the international nuclear transport at the levels described in Annex I.

2. Each State Party shall not import or authorize the import of nuclear material from a State not party to this Convention unless the State Party has received assurances that such material will during the international nuclear transport be protected at the levels described in Annex I.

3. A State Party shall not allow the transit of its territory by land or internal waterways or through its airports or seaports of nuclear material between States that are not parties to this Convention unless the State Party has received assurances as far as practicable that this nuclear material will be protected during international nuclear transport at the levels described in Annex I.

4. Each State Party shall apply within the framework of its national law the levels of physical protection described in Annex I to nuclear material being transported from a part of that State to another part of the same State through international waters or airspace.

5. The State Party responsible for receiving assurances that the nuclear material will be protected at the levels described in Annex I according to paragraphs 1 to 3 shall identify and inform in advance States which the nuclear material is expected to transit by land or internal waterways, or whose airports or seaports it is expected to enter.

6. The responsibility for obtaining assurances referred to in paragraph 1 may be transferred, by mutual agreement, to the State Party involved in the transport as the importing State.

7. Nothing in this article shall be interpreted as in any way affecting the territorial sovereignty of a State, including that over its airspace and territorial sea.

Article 5

1. States Parties shall identify and make known to each other directly or through the International Atomic Energy Agency their central authority and point of contact having responsibility for physical protection of nuclear material and for co-ordinating recovery and response operations in the event of any unauthorized removal, use or alteration of nuclear material or in the event of credible threat thereof.

2. In the case of theft, robbery or any other unlawful taking of nuclear material or of credible threat thereof, States Parties shall, in accordance with their national law, provide co-operation and assistance to the maximum feasible extent in the recovery and protection of such material to any State that so requests. In particular:

- (a) A State Party shall take appropriate steps to inform as soon as possible other States, which appear to it to be concerned, of any theft, robbery or other unlawful

- taking of nuclear material or credible threat thereof and to inform, where appropriate, international organizations;
- (b) as appropriate, the States Parties concerned shall exchange information with each other or international organizations with a view to protecting threatened nuclear material, verifying the integrity of the shipping container, or recovering unlawfully taken nuclear material and shall:
- (i) co-ordinate their efforts through diplomatic and other agreed channels;
 - (ii) render assistance, if requested;
 - (iii) ensure the return of nuclear material stolen or missing as a consequence of the above-mentioned events.

The means of implementation of this co-operation shall be determined by the States Parties concerned.

3. States Parties shall co-operate and consult as appropriate, with each other directly or through international organizations, with a view to obtaining guidance on the design, maintenance and improvement of systems of physical protection of nuclear material in international transport.

Article 6

1. States Parties shall take appropriate measures consistent with their national law to protect the confidentiality of any information which they receive in confidence by virtue of the provisions of this Convention from another State Party or through participation in an activity carried out for the implementation of this Convention. If States Parties provide information to international organizations in confidence, steps shall be taken to ensure that the confidentiality of such information is protected.

2. States Parties shall not be required by this Convention to provide any information which they are not permitted to communicate pursuant to national law or which would jeopardize the security of the State concerned or the physical protection of nuclear material.

Article 7

1. The intentional commission of—

- (a) An act without lawful authority which constitutes the receipt, possession, use, transfer, alteration, disposal or dispersal of nuclear material and which causes or is likely to cause death or serious injury to any person or substantial damage to property;
- (b) a theft or robbery of nuclear material;
- (c) an embezzlement or fraudulent obtaining of nuclear material;
- (d) an act constituting a demand for nuclear material by threat or use of force or by any other form of intimidation;
- (e) a threat—
 - (i) to use nuclear material to cause death or serious injury to any person or substantial property damage, or
 - (ii) to commit an offence described in sub-paragraph (b) in order to compel a natural or legal person, international organization or State to do or to refrain from doing any act;
- (f) an attempt to commit any offence described in paragraphs (a), (b) or (c); and
- (g) an act which constitutes participation in any offence described in paragraphs (a) to (f)

shall be made a punishable offence by each State Party under its national law.

2. Each State Party shall make the offences described in this article punishable by appropriate penalties which take into account their grave nature.

Article 8

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 7 in the following cases:

- (a) When the offence is committed in the territory of that State or on board a ship or aircraft registered in that State;
- (b) when the alleged offender is national of that State.

2. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over these offences in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him pursuant to article 11 to any of the States mentioned in paragraph 1.

3. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

4. In addition to the States Parties mentioned in paragraphs 1 and 2, each State Party may, consistent with international law, establish its jurisdiction over the offences set forth in article 7 when it is involved in international nuclear transport as the exporting or importing State.

Article 9

Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the alleged offender is present shall take appropriate measures, including detention, under its national law to ensure his presence for the purpose of prosecution or extradition. Measures taken according to this article shall be notified without delay to the States required to establish jurisdiction pursuant to article 8 and, where appropriate, all other States concerned.

Article 10

The State Party in whose territory the alleged offender is present shall, if it does not extradite him, submit, without exception whatsoever and without undue delay, the case to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State.

Article 11

1. The offences in article 7 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties. States Parties undertake to include those offences as extraditable offences in every future extradition treaty to be concluded between them.

2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may at its option consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of those offences. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize those offences as extraditable offences between themselves subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. Each of the offences shall be treated, for the purpose of extradition between States Parties, as if it had been committed not only in the place in which it occurred but also in the territories of the States Parties required to establish their jurisdiction in accordance with paragraph 1 of article 8.

Article 12

Any person regarding whom proceedings are being carried out in connection with any of the offences set forth in article 7 shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings.

Article 13

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of the offences set forth in article 7, including the supply of evidence at their disposal necessary for the proceedings. The law of the State requested shall apply in all cases.

2. The provisions of paragraph 1 shall not affect obligations under any other treaty, bilateral or multilateral, which governs or will govern, in whole or in part, mutual assistance in criminal matters.

Article 14

1. Each State Party shall inform the depositary of its laws and regulations which give effects to this Convention. The depositary shall communicate such information periodically to all States Parties.

2. The State Party where an alleged offender is prosecuted shall, wherever practicable, first communicate the final outcome of the proceedings to the States directly concerned. The State Party shall also communicate the final outcome to the depositary who shall inform all States.

3. Where an offence involves nuclear material used for peaceful purposes in domestic use, storage or transport, and both the alleged offender and the nuclear material remain in the territory of the State Party in which the offence was committed, nothing in this Convention shall be interpreted as requiring that State Party to provide information concerning criminal proceedings arising out of such an offence.

Article 15

The Annexes constitute an integral part of this Convention.

Article 16

1. A conference of States Parties shall be convened by the depositary five years after the entry into force of this Convention to review the implementation of the Convention and its adequacy as concerns the preamble, the whole of the operative part and the annexes in the light of the then prevailing situation.

2. At intervals of not less than five years thereafter, the majority of States Parties may obtain, by submitting a proposal to this effects to the depositary, the convening of further conferences with the same objective.

Article 17

1. In the event of a dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention, such States Parties shall consult with a view to the settlement of the dispute by negotiation, or by any other peaceful means of settling disputes acceptable to all parties to the dispute.

2. Any dispute of this character which cannot be settled in the manner prescribed in paragraph 1 shall, at the request of any party to such dispute, be submitted to arbitration or referred to the International Court of Justice for decision. Where a dispute is submitted to arbitration, if, within six months from the date of the request, the parties to the dispute are unable to agree on the organization of the arbitration, a party may request the President of the International Court of Justice or the Secretary-General of the United Nations to appoint one or more arbitrators. In case of conflicting requests by the parties to the dispute, the request to the Secretary-General of the United Nations shall have priority.

3. Each State Party may at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by either or both of the dispute settlement procedures provided for in paragraph 2. The other States Parties shall not be bound by a dispute settlement procedure provided for in paragraph 2, with respect to a State Party which has made a reservation to that procedure.

4. Any State Party which has made a reservation in accordance with paragraph 3 may at any time withdraw that reservation by notification to the depositary.

Article 18

1. This Convention shall be open for signature by all States at the Headquarters of the International Atomic Energy Agency in Vienna and at the Headquarters of the United Nations in New York from 3 March, 1980 until its entry into force.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval by the signatory States.

3. After its entry into force, this Convention will be open for accession by all States.

4.-(a) This Convention shall be open for signature or accession by international organizations and regional organizations of an integration or other nature, provided that any such organization is constituted by sovereign States and has competence in respect of the negotiation, conclusion and application of international agreements in matters covered by this Convention.

(b) In matters within their competence, such organizations shall, on their own behalf, exercise the rights and fulfil the responsibilities which this Convention attributes to States Parties.

(c) When becoming party to this Convention such an organization shall communicate to the depositary a declaration indicating which States are members thereof and which articles of this Convention do not apply to it.

(d) Such an organization shall not hold any vote additional to those of its Member States.

5. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the depositary.

Article 19

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the twenty-first instrument of ratification, acceptance or approval with the depositary.

2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the date of deposit of the twenty-first instrument of ratification, acceptance or approval, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after the deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 20

1. Without prejudice to article 16 a State Party may propose amendments to this Convention. The proposed amendment shall be submitted to the depositary who shall circulate it immediately to all States Parties. If a majority of States Parties request the depositary to convene a conference to consider the proposed amendments, the depositary shall invite all States Parties to attend such a conference to begin not sooner than thirty days after the invitations are issued. Any amendment adopted at the conference by a two-thirds majority of all States Parties shall be promptly circulated by the depositary to all States Parties.

2. The amendment shall enter into force for each State Party that deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of the amendment on the thirtieth day after the date on which two thirds of the States Parties have deposited their instruments of ratification, acceptance or approval with the depositary. Thereafter, the amendment shall enter into force for any other State Party on the day on which that State Party deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of the amendmet.

Article 21

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the depositary.

2. Denunciation shall take effect one hundred and eighty days following the date on which notification is received by the depositary.

Article 22

The depositary shall promptly notify all States of—

- (a) Each signature of this Convention;
- (b) each deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- (c) any reservation or withdrawal in accordance with article 17;
- (d) any communication made by an organization in accordance with paragraph 4(c) of article 18;
- (e) the entry into force of this Convention;
- (f) the entry into force of any amendment to this Convention; and
- (g) any denunciation made under article 21.

Article 23

The Original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Director General of the International Atomic Energy Agency who shall send certified copies thereof to all States.

IN WITNESS WHEREOF, of undersigned, being duly authorized, have signed this Convention, opened for signature at Vienna and at New York on 3 March, 1980.

ANNEX I

Levels of Physical Protection to be Applied in International Transport of Nuclear Material as Categorized in Annex II

1. Levels of physical protection for nuclear material during storage incidental to international nuclear transport include—

- (a) For Category III materials, storage within an area to which access is controlled;
- (b) for Category II materials, storage within an area under constant surveillance by guards or electronic devices, surrounded by a physical barrier with a limited number of points of entry under appropriate control or any area with an equivalent level of physical protection;
- (c) for Category I material, storage within a protected area as defined for Category II above, to which, in addition, access is restricted to persons whose trustworthiness has been determined, and which is under surveillance by guards who are in close communication with appropriate response forces. Specific measures taken in this context should have as their object the detection and prevention of any assault, unauthorized access or unauthorized removal of material.

2. Levels of physical protection for nuclear material during international transport include—

- (a) For Category II and III materials transportation shall take place under special precautions including prior arrangements among sender, receiver and carrier and prior agreement between natural or legal persons subject to the jurisdiction and regulation of exporting and importing States, specifying time, place and procedures for transferring transport responsibility;
- (b) for Category I materials, transportation shall take place under special precautions identified above for transportation of Category II and III materials and in addition, under constant surveillance by escorts and under conditions which assure close communication with appropriate response forces.
- (c) for natural uranium other than in the form of ore or ore-residue transportation protection for quantities exceeding 500 kilograms uranium shall include advance notification of shipment specifying mode of transport expected time of arrival and confirmation of receipt of shipment.

ANNEX II
TABLE: CATEGORIZATION OF NUCLEAR MATERIAL

Material	Form	Category		
		I	II	III ^{c/}
1. Plutonium ^{a/}	Unirradiated ^{b/}	2kg or more	Less than 2 kg but more than 500g	500g or less but more than 15g
2. Uranium-235	Unirradiated ^{b/}			
	- uranium enriched to 20% ²³⁵ U or more	5kg or more	Less than 5 kg but more than 1kg	1kg or less but more than 15g
	- uranium enriched to 10% ²³⁵ U but less than 20%		10 kg or more	Less than 10kg but more than 1kg
	- uranium enriched above natural but less than 10% ²³⁵ U			10kg or more
3. Uranium-233	Unirradiated ^{b/}	2kg or more	Less than 2 kg but more than 500 g	500 g or less but more than 15g
4. Irradiated fuel			Depleted or natural uranium, thorium or low-enriched fuel (less than 10% fissile content) ^{d/ e/}	

^{a/} All plutonium except that with isotopic concentration exceeding 80% in plutonium-238

^{b/} Material not irradiated in a reactor or material irradiated in a reactor but with a radiation level equal to or less than 100 rads/hour at one metre unshielded.

^{c/} Quantities not falling in Category III and natural uranium should be protected in accordance with prudent management practice.

^{d/} Although this level of protection is recommended, it would be open to States, upon evaluation of the specific circumstances, to assign a different category of physical protection.

^{e/} Other fuel which by virtue of its original fissile material content is classified as Category I and II before irradiation may be reduced one category level while the radiation level from the fuel exceeds 100 rads/ hour at one metre unshielded.

ΜΕΡΟΣ II

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΦΥΣΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΥΡΗΝΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΡΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ το δικαίωμα όλων των Κρατών για την ανάπτυξη των εφαρμογών της πυρηνικής ενέργειας για ειρηνικούς σκοπούς και το νόμιμο συμφέρον τους για τα πλεονεκτήματα τα οποία μπορούν να προκύψουν από αυτές.

ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΑ για την αναγκαιότητα να διευκολυνθεί η διεθνής συνεργασία για τις ειρηνικές εφαρμογές της πυρηνικής ενέργειας.

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να αποτρέψουν τους κινδύνους οι οποίοι θα μπορούσαν να προκύψουν από την παράνομη αφαίρεση και την παράνομη χρήση πυρηνικού υλικού,

ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΑ ότι οι παραβάσεις σχετικά με το πυρηνικό υλικό αποτελούν αντικείμενο σοβαρής ανησυχίας και ότι επείγει να ληφθούν κατάλληλα και αποτελεσματικά μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί η πρόληψη, η ανακάλυψη και η επιβολή ποινών για τα αδικήματα αυτά,

ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΩΝΤΑΣ την ανάγκη διεθνούς συνεργασίας ώστε να ληφθούν, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του κάθε Κράτους μέρους και με την παρούσα Σύμβαση, αποτελεσματικά μέτρα για να εξασφαλιστεί η φυσική προστασία του πυρηνικού υλικού,

ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΑ ότι η παρούσα Σύμβαση θα έπρεπε να διευκολύνει τη μεταφορά πυρηνικού υλικού με κάθε ασφάλεια,

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΟΝΤΑΣ επίσης τη σημασία που παρουσιάζει η φυσική προστασία του πυρηνικού υλικού κατά τη διάρκεια χρησιμοποίησής, εναποθηκεύσεως, και μεταφοράς στο εθνικό έδαφος,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ τη σημασία να εξασφαλιστεί μιά αποτελεσματική προστασία του πυρηνικού υλικού που χρησιμοποιείται για στρατιωτικούς σκοπούς και δεδομένου ότι το εν λόγω υλικό αποτελεί και θα συνεχίσει να αποτελεί το αντικείμενο μιάς αυστηρής φυσικής προστασίας,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τα ακόλουθα :

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς της παρούσας Συμβάσεως:

(α) «πυρηνικό υλικό» σημαίνει το πλουτόνιο με εξαίρεση το πλουτόνιο του οποίου η ισοτοπική συμπύκνωση σε πλουτόνιο 238 υπερβαίνει τα 80% , το ουράνιο 233, το εμπλουτισμένο ουράνιο σε ουράνιο 235 ή 233, το ουράνιο που περιέχει το μίγμα ισοτόπων το οποίο βρίσκεται στη φύση με άλλη μορφή από τη μορφή του ορυκτού ή υπολειμμάτων ορυκτού και κάθε ύλη η οποία περιέχει ένα ή πολλά από τα παραπάνω στοιχεία ή ισότοπα.

(β) «εμπλουτισμένο ουράνιο σε ουράνιο 235 ή 233», σημαίνει το ουράνιο το οποίο περιέχει είτε ουράνιο 235 είτε ουράνιο 233 είτε αυτά τα δύο ισότοπα, σε ποσότητα τέτοια ώστε η αναλογία μεταξύ του αθροίσματος αυτών των δύο ισοτόπων και του ισοτόπου 238 να είναι ανώτερη από την αναλογία μεταξύ του ισοτόπου 235 και του ισοτόπου 238 στο φυσικό ουράνιο

(γ) «διεθνής μεταφορά πυρηνικού υλικού» σημαίνει τη μεταφορά πυρηνικού υλικού που πληρεί ορισμένους όρους εν όψει μιας αποστολής με κάθε μεταφορικό μέσο όταν η αποστολή αυτή πρέπει να περάσει τα σύνορα του εδάφους του Κράτους προελεύσεως της από την αναχώρηση της , από μία εγκατάσταση του αποστολέα στο Κράτος αυτό και μέχρι την άφιξή της σε μία εγκατάσταση του παραλήπτη στο έδαφος του Κράτους τελικού προορισμού.

Άρθρο 2

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στο πυρηνικό υλικό, το οποίο χρησιμοποιείται για ειρηνικούς σκοπούς, κατά τη διάρκεια διεθνούς μεταφοράς.
2. Εκτός από τα άρθρα 3,4 και την παράγραφο 3 του άρθρου 5, η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται επίσης στο πυρηνικό υλικό, το οποίο χρησιμοποιείται για ειρηνικούς σκοπούς, κατά τη διάρκεια χρησιμοποίησεως, εναποθηκεύσεως και μεταφοράς στο εθνικό έδαφος.
3. Ανεξάρτητα από τις υποχρεώσεις τις οποίες ρητά έχουν αναλάβει τα Κράτη μέρη στα άρθρα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 σ' ό,τι αφορά στο πυρηνικό υλικό, που χρησιμοποιείται για ειρηνικούς σκοπούς, κατά τη διάρκεια χρησιμοποίησεως, εναποθηκεύσεως και μεταφοράς στο εθνικό

έδαφος, τίποτα στην παρούσα Σύμβαση δεν πρέπει να ερμηνευθεί ότι περιορίζει τα κυριαρχικά δικαιώματα ενός Κράτους σχετικά με τη χρησιμοποίηση, την εναποθήκευση και τη μεταφορά του εν λόγω πυρηνικού υλικού στο εθνικό έδαφος.

Άρθρο 3

Κάθε Κράτος μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία και το διεθνές δίκαιο ώστε, κατά το μέτρο του δυνατού, κατά τη διάρκεια μιάς διεθνούς μεταφοράς πυρηνικού υλικού, το πυρηνικό υλικό που βρίσκεται στο έδαφος του ή σε πλοίο ή σε αεροσκάφος υπαγόμενο στην αρμοδιότητα του, εφόσον το εν λόγω πλοίο ή αεροπλάνο συμμετέχει στη μεταφορά με προορισμό το εν λόγω Κράτος ή με προέλευση από το εν λόγω Κράτος, να προστατεύεται σύμφωνα με τα μέτρα που αναφέρονται στο παράρτημα I.

Άρθρο 4

1. Κάθε Κράτος μέρος δεν εξαγεί πυρηνικό υλικό ή δεν επιτρέπει την εξαγωγή του παρά μόνο εάν λάβει τη διαβεβαίωση ότι το εν λόγω υλικό θα προστατεύεται κατά τη διεθνή μεταφορά πυρηνικού υλικού, σύμφωνα με τα μέτρα τα οποία αναφέρονται στο παράρτημα I.

2. Κάθε Κράτος μέρος δεν εισάγει πυρηνικό υλικό ή δεν επιτρέπει την εισαγωγή του όταν προέρχεται από ένα Κράτος το οποίο δεν είναι μέρος της παρούσας Συμβάσεως παρά μόνο εάν λάβει τη διαβεβαίωση ότι το εν λόγω υλικό θα προστατεύεται κατά τη διεθνή μεταφορά, σύμφωνα με τα μέτρα τα οποία αναφέρονται στο παράρτημα I.

3. Ένα Κράτος μέρος δεν επιτρέπει τη διαμετακόμιση πυρηνικού υλικού από το έδαφος του, μεταξύ Κρατών τα οποία δεν είναι μέρη της παρούσας Συμβάσεως, μέσω χερσαίων ή πλωτών οδών ή σε αεροσκάφη του ή σε θαλάσσιους λιμένες του, παρά μόνον εάν στο μέτρο του δυνατού, έχει λάβει τη διαβεβαίωση ότι το εν λόγω πυρηνικό υλικό θα προστατεύεται κατά τη διάρκεια της διεθνούς μεταφοράς, σύμφωνα με τα μέτρα τα οποία αναφέρονται στο παράρτημα I.

4. Κάθε Κράτος μέρος εφαρμόζει σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία τα μέτρα φυσικής προστασίας τα οποία αναφέρονται στο παράρτημα I στο

πυρηνικό υλικό το οποίο μεταφέρεται από ένα μέρος του εν λόγω Κράτους σε ένα άλλο μέρος του ίδιου Κράτους μέσω των διεθνών υδάτων ή του διεθνούς εναέριου χώρου.

5. Το Κράτος μέρος το οποίο είναι υποχρεωμένο να λάβει τη διαβεβαίωση ότι το πυρηνικό υλικό θα προστατεύεται σύμφωνα με τα μέτρα τα οποία αναφέρονται στο παράρτημα Ι σύμφωνα με τις παραπάνω παραγράφους 1 έως 3 προσδιορίζει και ειδοποιεί εκ των προτέρων τα Κράτη από τα οποία το εν λόγω υλικό θα περάσει μέσω των χερσαίων ή πλωτών οδών και τα Κράτη εκείνα στα αεροδρόμια ή τους θαλάσσιους λιμένες των οποίων προβλέπεται να γίνουν σταθμοί.

6. Η ευθύνη για την εξασφάλιση της διαβεβαίωσης, η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 1, μπορεί να μεταβιβαστεί με κοινή συναίνεση στο Κράτος μέρος το οποίο συμμετέχει στη μεταφορά ως Κράτος εισαγωγέας.

7. Τίποτα στο παρόν άρθρο δεν πρέπει να ερμηνευθεί ότι επηρεάζει με οποιονδήποτε τρόπο την εδαφική κυριαρχία και την εδαφική δικαιοδοσία ενός Κράτους, κυρίως στον εναέριο χώρο και τα χωρικά ύδατα του εν λόγω Κράτους.

Άρθρο 5

1. Τα κράτη μέρη υποδεικνύουν και πληροφορούν το ένα το άλλο αμοιβαία, αμέσως ή με τη μεσολάβηση του διεθνούς Οργανισμού ατομικής ενέργειας, ποιές είναι οι κεντρικές τους υπηρεσίες και αρμόδιες υπηρεσίες οι οποίες είναι επιφορτισμένες να εξασφαλίσουν τη φυσική προστασία του πυρηνικού υλικού και να συντονίσουν τις επιχειρήσεις ανακτήσεως και επεμβάσεως σε περίπτωση παράνομης αφαιρέσεως, παράνομης χρήσεως ή νοθεύσεως πυρηνικού υλικού ή σε περίπτωση πιθανού κινδύνου διαπράξεως των προηγούμενων πράξεων.

2. Σε περίπτωση κλοπής, διακεκριμένης κλοπής ή κάθε άλλης παράνομης αποκτήσεως πυρηνικού υλικού ή σε περίπτωση πιθανού κινδύνου διαπράξεως μιας τέτοιας πράξεως, τα Κράτη μέρη παρέχουν κάθε συνεργασία και αρωγή σε κάθε Κράτος που υποβάλλει αυτή την αίτηση, κατά το μέτρο του δυνατού, σύμφωνα με την εθνική τους νομοθεσία για την ανάκτηση και την προστασία του εν λόγω υλικού. Ειδικά:

α) Ένα Κράτος μέρος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για να πληροφορήσει, το ταχύτερο δυνατό, τα άλλα Κράτη τα οποία κατά τη γνώμη του ενδιαφέρονται για κάθε κλοπή, διακεκριμένη κλοπή ή άλλη παράνομη απόκτηση πυρηνικού υλικού ή για κάθε πιθανό κίνδυνο διαπράξεως μιάς τέτοιας πράξεως και για να πληροφορήσει, όταν κριθεί απαραίτητο, τους διεθνείς οργανισμούς.

β) Εφόσον υπάρχει ανάγκη, τα ενδιαφερόμενα Κράτη μέρη ανταλλάσσουν πληροφορίες μεταξύ τους ή με διεθνείς οργανισμούς ώστε να προστατεύσουν το πυρηνικό υλικό το οποίο κινδυνεύει, να ελέγχουν την ακεραιότητα των εμπορευματοκιβωτίων αποστολής ή ώστε να επανακτούν το πυρηνικό υλικό το οποίο αφαιρέθηκε παράνομα και

I) συντονίζουν τις προσπάθειες τους δια της διπλωματικής οδού και με άλλα μέσα τα οποία προβλέπονται από κοινού,

II) παρέχουν βοήθεια μεταξύ τους εαν διατυπωθεί τέτοιο αίτημα,

III) εξασφαλίζουν την απόδοση του πυρηνικού υλικού το οποίο έχει κλαπεί ή λείπει μετά τα γεγονότα που αναφέρονται παραπάνω.

Τα ενδιαφερόμενα Κράτη μέρη αποφασίζουν τους συγκεκριμένους όρους αυτής της συνεργασίας.

3. Τα Κράτη μέρη συνεργάζονται και ανταλλάσσουν απόψεις εφόσον υπάρχει ανάγκη, άμεσα ή με τη μεσολάβηση διεθνών οργανισμών, ώστε να χαράξουν κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με το σχεδιασμό, τη διατήρηση και τη βελτίωση των συστημάτων φυσικής προστασίας του πυρηνικού υλικού κατά τη διάρκεια διεθνούς μεταφοράς.

Άρθρο 6

1. Τα Κράτη μέρη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα τα οποία είναι εναρμονισμένα με την εθνική τους νομοθεσία για να προστατεύσουν τον εμπιστευτικό χαρακτήρα κάθε πληροφορίας που λαμβάνουν εμπιστευτικά, δυνάμει των διατάξεων αυτής της Συμβάσεως, από ένα άλλο Κράτος μέρος ή με την ευκαιρία της συμμετοχής τους δε μιά δραστηριότητα η οποία εκτελείται σε εφαρμογή αυτής της Συμβάσεως. Όταν Κράτη μέρη ανακοινώνουν εμπιστευτικά πληροφορίες σε διεθνείς οργανισμούς, λαμβάνονται μέτρα για να εξασφαλιστεί η προστασία του εμπιστευτικού χαρακτήρα των πληροφοριών αυτών.

2. Δυνάμει της παρούσας Συμβάσεως, τα Κράτη μέρη δεν είναι υποχρεωμένα να παρέχουν πληροφορίες τις οποίες η εθνική τους νομοθεσία δεν επιτρέπει να ανακοινώνονται ή οι οποίες θα έθεταν σε κίνδυνο την εθνική τους ασφάλεια ή τη φυσική προστασία του πυρηνικού υλικού.

Άρθρο 7

1. Η εκ προθέσεως διάπραξη μίας από τις ακόλουθες πράξεις:

α) Η κλεπταποδοχή, η κατοχή, η χρήση, η εκχώρηση, η νόθευση, η εκποίηση ή διασκορπισμός πυρηνικού υλικού, χωρίς τη σχετική εξουσιοδότηση και όταν επιφέρουν ή μπορούν να επιφέρουν το θάνατο ή σοβαρές κακώσεις σε τρίτους ή σοβαρές ζημιές σε περιουσιακά στοιχεία

β) Η απλή κλοπή ή η διακεκριμένη κλοπή πυρηνικού υλικού

γ) Η υπεξαίρεση ή κάθε άλλη άνευ δικαιώματος ιδιοποίηση πυρηνικού υλικού

δ) Η αξίωση μεταβίβασης πυρηνικού υλικού με την απειλή, την προσφυγή στη βία ή με κάθε άλλη μορφή εκφοβισμού

ε) Η απειλή:

I) χρήσεως πυρηνικού υλικού με σκοπό τη θανάτωση ή το σοβαρό τραυματισμό τρίτων ή την πρόκληση σοβαρών ζημιών στα περιουσιακά στοιχεία

II) διαπράξεως ενός από τα αδικήματα που περιγράφονται στο εδάφιο β' ώστε να εξαναγκασθεί ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο, μιά διεθνής οργάνωση ή ένα Κράτος σε πράξη ή παράλειψη.

στ) Η απόπειρα διαπράξεως ενός από τα αδικήματα που περιγράφονται στα εδάφια α' β' ή γ'

ζ) Η συμμετοχή σε ένα από τα αδικήματα που περιγράφονται στα εδάφια α' ως στ' θεωρείται από κάθε Κράτος μέρος ως αξιόποινη πράξη δυνάμει του εθνικού του δικαίου.

2. Κάθε Κράτος μέρος εφαρμόζει στα αδικήματα που προβλέπονται στο παρόν άρθρο κατάλληλες ποινές, ανάλογες με τη σοβαρότητα των αδικημάτων αυτών.

Άρθρο 8

1. Κάθε Κράτος μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να στοιχειοθετήσει την αρμοδιότητα του ώστε να επιλαμβάνεται των αδικημάτων που αναφέρονται στο άρθρο 7 στις παρακάτω περιπτώσεις.

α) Όταν το αδίκημα διαπράττεται στο έδαφος του εν λόγω Κράτους ή πάνω σε ένα πλοίο ή σε αεροσκάφος καταχωρισμένο στα μητρώα του εν λόγω Κράτους.

β) Όταν ο φερόμενος ως αυτουργός του αδικήματος είναι υπήκοος του εν λόγω Κράτους.

2. Κάθε Κράτος μέρος λαμβάνει επίσης τα αναγκαία μέτρα για να στοιχειοθετήσει την αρμοδιότητα του ώστε να επιλαμβάνεται των εν λόγω αδικημάτων όταν ο φερόμενος ως αυτουργός του αδικήματος βρίσκεται στο έδαφος του και το εν λόγω Κράτος δεν τον εκδίδει σύμφωνα με το άρθρο 11 σε οποιοδήποτε από τα Κράτη τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Η παρούσα Σύμβαση δεν αποκλείει καμιά ποινική αρμοδιότητα η οποία ασκείται σύμφωνα με τους εθνικούς νόμους.

4. Εκτός από τα Κράτη μέρη τα οποία αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, κάθε Κράτος μέρος μπορεί σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, να στοιχειοθετήσει την αρμοδιότητα του ώστε να επιλαμβάνεται των αδικημάτων που αναφέρονται στο άρθρο 7, όταν συμμετέχει σε μιά διεθνή μεταφορά πυρηνικού υλικού ως Κράτος εξαγωγέας ή εισαγωγέας πυρηνικού υλικού.

Άρθρο 9

Εφόσον κρίνει ότι οι περιστάσεις το δικαιολογούν, το Κράτος μέρος, στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ο φερόμενος ως αυτουργός του αδικήματος, προσφεύγει, σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία, στα κατάλληλα μέτρα, συμπεριλαμβανομένης της κρατήσεως, για να εξασφαλίσει την παρουσία του εν λόγω φερομένου ως αυτουργού ώστε να γίνει η ποινική δίωξη ή η έκδοση. Τα μέτρα τα οποία λαμβάνονται κατά τους όρους του παρόντος άρθρου κοινοποιούνται αμέσως στα Κράτη τα οποία είναι υποχρεωμένα να στοιχειοθετήσουν την αρμοδιότητα τους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 και, εν ανάγκη, σε όλα τα άλλα ενδιαφερόμενα Κράτη.

Άρθρο 10

Το Κράτος μέρος στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ο φερόμενος ως αυτουργός του αδικήματος, εάν δεν τον εκδώσει, υποβάλλει την υπόθεση, χωρίς καμία εξαίρεση και χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, στις αρμόδιες αρχές του για την άσκηση της ποινικής δίωξης, σύμφωνα με διαδικασία σύμφωνη προς τη νομοθεσία του εν λόγω Κράτους.

Άρθρο 11

1. Τα αδικήματα τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 7 περιλαμβάνονται αυτοδικαίως ως περιπτώσεις εκδόσεως σε κάθε συμφωνία εκδόσεως που βρίσκεται σε ισχύ μεταξύ Κρατών μερών. Τα Κράτη μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να περιλάβουν τα αδικήματα αυτά μεταξύ των περιπτώσεων εκδόσεως σε κάθε συμφωνία εκδόσεως η οποία πρόκειται να συνομολογηθεί μεταξύ τους.

2. Εάν σ'ένα Κράτος μέρος, το οποίο εξαρτά την έκδοση από την ύπαρξη μίας συμφωνίας, υποβληθεί μιά αίτηση εκδόσεως από ένα άλλο Κράτος μέρος με το οποίο δεν δεσμεύεται από μια Συμφωνία εκδόσεως, το Κράτος αυτό μπορεί να θεωρήσει ότι η παρούσα Σύμβαση αποτελεί τη νομική βάση της εκδόσεως όσον αφορά στα προαναφερόμενα αδικήματα. Η έκδοση υπόκειται στους άλλους προβλεπόμενους όρους από τη νομοθεσία του Κράτους προς το οποίο υποβάλλεται η αίτηση εκδόσεως.

3. Τα Κράτη μέρη, τα οποία δεν εξαρτούν την έκδοση από την ύπαρξη μιας Συμφωνίας αναγνωρίζουν τα εν λόγω αδικήματα ως περιπτώσεις εκδόσεως μεταξύ τους υπό τους όρους οι οποίοι προβλέπονται από το δίκαιο του Κράτους προς το οποίο υποβάλλεται η αίτηση εκδόσεως.

4. Μεταξύ Κρατών μερών, καθένα από τα αδικήματα αυτά θεωρείται προς το σκοπό της εκδόσεως, ότι έχει διαπραχθεί τόσο στον τόπο της τελέσεως του όσο και στο έδαφος των Κρατών μερών τα οποία είναι υποχρεωμένα να στοιχειοθετήσουν την αρμοδιότητα τους σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 8.

Άρθρο 12

Κάθε άτομο κατά του οποίου έχει αρχίσει μία διαδικασία για ένα από τα αδικήματα που προβλέπονται στο άρθρο 7 τυχαίνει μιάς δίκαιης μεταχείρισης σε όλα τα στάδια της διαδικασίας.

Άρθρο 13

1. Τα Κράτη μέρη παρέχουν μεταξύ τους την πιο ευρεία δυνατή δικαστική αλληλοβοήθεια σ'όλη την ποινική διαδικασία τη σχετική με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 7 αδικήματα, συμπεριλαμβανομένης και της κοινοποιήσεως αποδεικτικών στοιχείων τα οποία διαθέτουν και τα οποία είναι απαραίτητα για τις διώξεις. Σε όλες τις περιπτώσεις εφαρμοστέο δίκαιο είναι το δίκαιο του Κράτους προς το οποίο υποβάλλεται η αίτηση εκδόσεως.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν επηρεάζουν τις υποχρεώσεις οι οποίες απορρέουν από κάθε άλλη Συμφωνία, διμερή ή πολυμερή, η οποία διέπει ή θα διέπει το σύνολο ή μέρος της δικαστικής αλληλοβοήθειας σε ποινικά θέματα.

Άρθρο 14

1. Κάθε Κράτος μέρος πληροφορεί το θεματοφύλακα για τους νόμους και κανονισμούς που θέτουν σε ισχύ την παρούσα Σύμβαση. Ο θεματοφύλακας θεματοφύλακας ανακοινώνει περιοδικά τις πληροφορίες αυτές σε όλα τα Κράτη μέρη.

2. Το Κράτος μέρος στο έδαφος του οποίου διώκεται ο φερόμενος ως αυτουργός ενός αδικήματος ανακοινώνει πρώτα, στο μέτρο του δυνατού, το αποτέλεσμα της διαδικασίας στα άμεσα ενδιαφερόμενα Κράτη. Το Κράτος μέρος ανακοινώνει εξ άλλου, το αποτέλεσμα της διαδικασίας στο θεματοφύλακα ο οποίος πληροφορεί όλα τα Κράτη γι' αυτό το αποτέλεσμα.

3. Όταν ένα αδίκημα αφορά πυρηνικό υλικό το οποίο χρησιμοποιείται για ειρηνικούς σκοπούς κατά τη διάρκεια χρησιμοποίησεως, εναποθηκεύσεως ή μεταφοράς στο εθνικό έδαφος και όταν τόσο ο φερόμενος ως αυτουργός του αδικήματος όσο και το πυρηνικό υλικό παραμένουν στο έδαφος του Κράτους μέρους όπου διαπράχθηκε το αδίκημα, τίποτα στην παρούσα Σύμβαση δεν θα ερμηνευθεί ως προϋπόθεση υποχρεώσεως αυτού του Κράτους μέρους να παράσχει πληροφορίες για τις ποινικές διαδικασίες τις σχετικές με το αδίκημα αυτό.

Άρθρο 15

Τα παραρτήματα της παρούσας Συμβάσεως αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της εν λόγω Συμβάσεως.

Άρθρο 16

1. Πέντε χρόνια μετά τη θέση σε ισχύ της παρούσας Συμβάσεως ο θεματοφύλακας θα συγκαλέσει διάσκεψη των Κρατών μερών ώστε να εξετάσουν την εφαρμογή της Συμβάσεως και να προβούν στην εκτίμηση της όσον αφορά το προοίμιο, στο σύνολο των διατάξεων και στα παραρτήματα λαμβανομένης υπόψη της τότε υπάρχουσας καταστάσεως.

2. Στη συνέχεια, σε διαστήματα τουλάχιστον πέντε ετών, η πλειοψηφία των Κρατών μερών μπορεί να επιτύχει τη σύγκληση μεταγενέστερων διασκέψεων, οι οποίες θα έχουν τον ίδιο αντικειμενικό σκοπό, υποβάλλοντας στο θεματοφύλακα πρόταση προς το σκοπό αυτόν.

Άρθρο 17

1. Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ δύο ή πολλών Κρατών μερών σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Συμβάσεως, τα εν λόγω Κράτη μέρη συμβουλευονται το ένα το άλλο εν όψει του διακανονισμού της διαφοράς δια της οδού των διαπραγματεύσεων ή με κάθε άλλο ειρηνικό μέσο διακανονισμού των διαφορών, αποδεκτό από όλα τα μέρη τα οποία ενέχονται στη διαφορά.

2. Κάθε διαφορά αυτής της φύσεως, η οποία δεν μπορεί να διακανονισθεί με τον τρόπο ο οποίος ορίζεται στην παράγραφο 1, τη αιτήσει κάθε μέρους το οποίο ενέχεται στη διαφορά αυτή, υποβάλλεται στη διαιτησία ή παραπέμπεται στο Διεθνές Δικαστήριο για να εκδοθεί απόφαση. Εάν, εντός των έξι μηνών μετά την ημερομηνία της αιτήσεως διαιτησίας, τα μέρη τα οποία ενέχονται στη διαφορά δεν κατορθώσουν να συμφωνήσουν για την οργάνωση της διαιτησίας, ένα μέρος μπορεί να ζητήσει από τον Πρόεδρο του Διεθνούς Δικαστηρίου ή από το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών να υποδείξει ένα ή πολλούς διαιτητές. Σε περίπτωση συγκρούσεως μεταξύ των αιτήσεων των μερών τα οποία ενέχονται στη διαφορά, η αίτηση η οποία απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών έχει το προβάδισμα.

3. Κάθε Κράτος μέρος, τη στιγμή κατά την οποία υπογράφει την παρούσα Σύμβαση, την κυρώνει, την αποδέχεται ή την εγκρίνει ή προσχωρεί σ' αυτή, μπορεί να δηλώσει ότι δεν θεωρείται δεσμευμένο από τη μία ή την άλλη ή και τις δύο διαδικασίες διακανονισμού των διαφορών οι οποίες αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου. Τα άλλα Κράτη μέρη δε δεσμεύονται από μία διαδικασία διακανονισμού των διαφορών που προβλέπονται στην παράγραφο 2 έναντι ενός Κράτους μέρους το οποίο έχει διατυπώσει και υποβάλει μία επιφύλαξη ως προς τη διαδικασία αυτή.

4. Κάθε Κράτος μέρος το οποίο έχει διατυπώσει και υποβάλει μία επιφύλαξη, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, μπορεί ανά πάσα στιγμή να άρει την επιφύλαξη αυτή δια της οδού κοινοποίησεως απευθυνόμενης προς το θεματοφύλακα.

Άρθρο 18

1. Η παρούσα Σύμβαση είναι ανοικτή προς υπογραφή από όλα τα Κράτη στην Έδρα του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας, στη Βιέννη και στην Έδρα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, στην Νέα Υόρκη, από την 3η Μαρτίου 1980 μέχρι τη θέση της σε ισχύ.

2. Η παρούσα Σύμβαση υποβάλλεται στην επικύρωση, την αποδοχή ή την έγκριση των Κρατών που την έχουν υπογράψει.

3. Αφού τεθεί σε ισχύ η παρούσα Σύμβαση, όλα τα Κράτη θα μπορούν να προσχωρήσουν σ' αυτήν.

4. α) Την παρούσα Σύμβαση μπορούν να υπογράψουν ή να προσχωρήσουν σ' αυτή διεθνείς οργανισμοί και περιφερειακοί Οργανισμοί που στοχεύουν στην ένωση κρατών ή έχουν άλλο χαρακτήρα, υπό τον όρο καθένας από τους εν λόγω οργανισμούς να έχει συσταθεί από κυρίαρχα Κράτη και να έχει αρμοδιότητα να διαπραγματεύεται, να συνάπτει και να εφαρμόζει διεθνείς Συμφωνίες σχετικές με τομείς που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση.

β) Στους τομείς της αρμοδιότητάς τους, οι οργανισμοί αυτοί εν ονοματι τους ασκούν τα δικαιώματα και αναλαμβάνουν τις ευθύνες που απορρέουν από την παρούσα Σύμβαση για τα Κράτη μέρη.

γ) Όταν γίνεται μέρος της παρούσας Συμβάσεως ένας τέτοιος οργανισμός κοινοποιεί στο θεματοφύλακα μια δήλωση που ορίζει ποια είναι τα Κράτη μέλη του και ποια άρθρα της παρούσας Συμβάσεως δεν είναι εφαρμόσιμα αυτόν.

δ) Ένας τέτοιος οργανισμός δε διαθέτει δική του ψήφο επιπλέον των ψήφων των Κρατών μελών του.

5. Τα έγγραφα επικυρώσεως, αποδοχής, εγκρίσεως ή προσχωρήσεως κατατίθενται στο θεματοφύλακα.

Άρθρο 19

1. Η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την τριακοστή μέρα μετά την ημερομηνία της καταθέσεως στο θεματοφύλακα του εικοστού πρώτου εγγράφου επικυρώσεως, αποδοχής ή εγκρίσεως.

2. Για καθένα από τα Κράτη τα οποία κυρώνουν τη σύμβαση, την αποδέχονται, την εγκρίνουν ή προσχωρούν σε αυτή μετά την κατάθεση του εικοστού πρώτου εγγράφου επικυρώσεως, αποδοχής ή εγκρίσεως, η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την τριακοστή ημέρα μετά την κατάθεση από το κράτος αυτό του εγγράφου επικυρώσεως, αποδοχής, εγκρίσεως ή προσχωρήσεως.

Άρθρο 20.

1. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 16, ένα Κράτος μέρος μπορεί να προτείνει τροποποίηση της παρούσας Συμβάσεως. Η προτεινόμενη τροποποίηση υποβάλλεται στο θεματοφύλακα ο οποίος τη διαβιβάζει αμέσως σε όλα τα Κράτη μέρη. Εάν η πλειοψηφία των Κρατών μερών ζητήσει από το θεματοφύλακα να συγκαλέσει διάσκεψη για να μελετηθούν οι προτεινόμενες τροποποιήσεις, ο θεματοφύλακας καλεί όλα τα Κράτη μέρη να παραστούν σε μια τέτοια διάσκεψη, η οποία θ' αρχίσει 30 ημέρες τουλάχιστο μετά την αποστολή των προσκλήσεων. Κάθε τροποποίηση η οποία υιοθετείται στη διάσκεψη από μία πλειοψηφία των δύο τρίτων όλων των Κρατών μερών ανακοινώνεται χωρίς καθυστέρηση από το θεματοφύλακα σε όλα τα Κράτη μέρη.
2. Η τροποποίηση τίθεται σε ισχύ για κάθε κράτος μέρος το οποίο καταθέτει το έγγραφο επικυρώσεως, αποδοχής ή εγκρίσεως της τροποποίησης την τριακοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατά την οποία τα δύο τρίτα των Κρατών μερών κατέθεσαν τα έγγραφα επικυρώσεως, αποδοχής ή εγκρίσεως στο θεματοφύλακα. Στη συνέχεια, η τροποποίηση τίθεται σε ισχύ για κάθε άλλο Κράτος μέρος την ημέρα κατά την οποία αυτό το Κράτος μέρος καταθέτει το έγγραφο επικυρώσεως, αποδοχής ή εγκρίσεως της τροποποίησης.

Άρθρο 21.

1. Κάθε Κράτος μέρος μπορεί να καταγγείλει τη παρούσα Σύμβαση με γραπτή κοινοποίηση στο θεματοφύλακα.
2. Η καταγγελία αρχίζει να ισχύει εκατόν ογδόντα ημέρες μετά την ημερομηνία κατά την οποία ο θεματοφύλακας λαμβάνει την κοινοποίηση.

Άρθρο 22

Ο Θεματοφύλακας κοινοποιεί χωρίς καθυστέρηση σε όλα τα Κράτη:

- α) Κάθε υπογραφή της παρούσας Συμβάσεως.

- β) Κάθε κατάθεση εγγράφου επικύσεως, αποδοχής, εγκρίσεως η προσχωρήσεως.
- γ) Κάθε υποβολή η ανάκληση επιφυλάξεως σύμφωνα με το άρθρο 17.
- δ) Κάθε ανακοίνωση η οποία γίνεται από έναν οργανισμό σύμφωνα με την παραγραφο 4γ του άρθρου 18.
- ε) Τη θέση σε ισχύ της παρούσας Συμβάσεως.
 - στ) Τη θέση σε ισχύ κάθε τροποποίησης της παρούσας Συμβάσεως
 - ζ) Κάθε καταγγελία η οποία γίνεται δυνάμει του άρθρου 21.

Άρθρο 23.

Το πρωτότυπο της παρούσας Συμβάσεως της οποίας οι μεταφράσεις στην αραβική, κινέζικη, αγγλική, ισπανική, γαλλική και ρωσική έχουν την ίδια ισχύ θα κατατεθεί στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενεργείας, ο οποίος θα αποστείλει επικυρωμένα αντίγραφα του προς όλα τα Κράτη.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση, ανοιχτή προς υπογραφή στην Βιέννη και τη Νέα Υορκη από την 3η Μαρτίου 1980.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΜέτρα φυσικής προστασίας εφαρμόσιμα στις διεθνείς μεταφορές πυρηνικού υλικού όπως αυτό προσδιορίζεται στο Παράρτημα II.

1. Κατά την αποθήκευση, με την ευκαιρία μεταφοράς πυρηνικού υλικού τα ακόλουθα μέτρα φυσικής προστασίας πρέπει να εφαρμόζονται:

α) Το υλικό της κατηγορίας III αποθηκεύεται σε μία ζώνη της οποίας η πρόσβαση ελέγχεται.

β) Το υλικό της κατηγορίας II αποθηκεύεται σε μία ζώνη διαρκώς ελεγχόμενη από φύλακες ή ηλεκτρονικούς μηχανισμούς, περιορισμένη από κατασκευασμένο φραγμό ο οποίος να περιλαμβάνει περιορισμένο αριθμό σημείων εισόδου υποκείμενα σε κατάλληλο έλεγχο ή σε κάθε ζώνη με αντίστοιχη φυσική προστασία.

γ) Το υλικό της κατηγορίας I αποθηκεύεται σε μια ζώνη προστατευόμενη με τον παραπάνω οριζόμενο τρόπο για την κατηγορία II, στην οποία όμως η είσοδος επιτρέπεται μόνο σε άτομα αναγνωρισμένα ως αξία εμπιστοσύνης και η οποία βρίσκεται υπό την επιτήρηση φυλάκων που είναι σε στενή σύνδεση με κατάλληλες δυνάμεις επεμβάσεως. Τα ιδιαίτερα μέτρα που προβλέπονται σ' αυτό το πλαίσιο έχουν σκοπό να ανιχνεύσουν και να προλάβουν κάθε επίθεση, κάθε μη επιτρεπόμενη είσοδο ή κάθε μη επιτρεπόμενη ανάληψη υλικού.

2. Τα Μέτρα φυσικής προστασίας πυρηνικού υλικού που εφαρμόζονται στις διεθνείς μεταφορές περιλαμβάνουν :

(α) Για το υλικό των κατηγοριών I και III, η μεταφορά πραγματοποιείται με ιδιαίτερες προφυλάξεις οι οποίες περιλαμβάνουν κυρίως τη συνομολογήση προηγούμενων μέτρων διευθέτησεως μεταξύ του αποστολέα, του παραλήπτη και του μεταφορέα και τη συνομολογήση προηγούμενης συμφωνίας μεταξύ των φυσικών ή νομικών προσώπων που υπάγονται στη δικαιοδοσία και στους κανονισμούς των Κρατών εξαγωγέων και εισαγωγέων η οποία προσδιορίζει το χρόνο, τον τόπο και τους όρους της μεταβιβάσεως της ευθύνης της μεταφοράς

β) Για το υλικό της κατηγορίας I, η μεταφορά πραγματοποιείται με τις ιδιαίτερες προφυλάξεις που απαριθμούνται παραπάνω για τη μεταφορά του υλικού των κατηγοριών II και III και επιπλέον, πραγματοποιείται από τη διαρκή επιτήρηση συνοδείας και υπό συνθήκες που εξασφαλίζουν στενή σύνδεση συνοδείας και υπό

συνθήκες που εξασφαλίζουν στενή σύνδεση με κατάλληλες δυνάμεις επεμβάσεως.

γ) Για το φυσικό ουράνιο όταν αυτό δεν έχει την μορφή ορυκτού ή υπολειμμάτων ορυκτού, η προστασία για τη μεταφορά ποσοτήτων που υπερβαίνουν τα 500 κιλά ουρανίου περιλαμβάνει την προηγούμενη κοινοποίηση της αποστολής, η οποία προσδιορίζει τον τρόπο μεταφοράς, την προβλεπόμενη ώρα αφίξεως και την επιβεβαίωση ότι οι ύλες έχουν όντως παραληφθεί.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Η
ΠΙΝΑΚΑΣ : ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΥΡΗΝΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ

Έλλη		Κατηγορία			
		I	II	III(γ)	
1.	Πλουτόνιο (α)	Μη ραδιενεργό (β)	2 κιλά ή περισσότερο	Λιγότερο των 2 κιλών αλλά περισσ. των 500 γραμ.	500 γραμ. ή λιγότερο αλλά περισσότερο των 15 γραμ.
2.	Ουράνιο 235	Μη ραδιενεργό (β) -εμπλουτισμένο ουράνιο κατά 20% ή περισσ. σε 235 U -εμπλουτισμένο ουράνιο κατά 10% ή περισσότερο, αλλά λιγότερο από 20% σε 235 U -εμπλουτισμένο ουράνιο κατά λιγότερο των 10% σε 235 U	5 κιλά ή περισσότερο -- --	Λιγότερο των 5 κιλ. αλλά περισσότερο του 1 κιλού -10 κιλά ή περισσότερο	1 κιλό ή λιγότερο αλλά περισσότερο των 15 γραμμ. -Λιγότερο των 10 κιλών αλλά περισσότερο του 1 κιλού 10 κιλά ή περισσότερο
3.	Ουράνιο 233	Μη ραδιενεργό (β)	2 κιλά ή περισσότερο	Λιγότερο των 2 κιλ. αλλά περισσότερο των 500 γραμ.	500 γραμ. ή λιγότερο, αλλά περισσότερο των 15 γραμ.
4.	Ραδιενεργό καύσιμο			αποδυναμωμένο ή φυσικό ουράνιο, θόριο ή καύσιμο ελαφρώς εμπλουτισμένο (λιγότερο των 10% σε περιεκτικότητα σε ύλες που υπόκεινται σε στήση) (δ) (ε).	

(α) Όλο το πλουτόνιο εκτός κι αν έχει ισοτοπική συμπίκνωση που υπερβαίνει τα 80% σε πλουτόνιο 238.

(β) Μη ραδιενεργό υλικό σε αντιδραστήρα ή ραδιενεργό υλικό σε αντιδραστήρα που δίνουν ακτινοβολία ίση ή μικρότερη από 100 RADS την ώρα, σε απόσταση 1 μέτρου χωρίς διάφραγμα.

(γ) Οι ποσότητες οι οποίες δεν υπάγονται στην κατηγορία III, καθώς και το φυσικό ουράνιο θα έπρεπε να προστατεύονται σύμφωνα με πρακτικές προστακτικού χειρισμού.

(δ) Συνιστάται αυτό το μέτρο προστασίας, αλλά τα Κράτη έχουν τη δυνατότητα να κατατάξουν σε διαφορετική κατηγορία φυσικής προστασίας αφού εκτιμηθούν οι ιδιαίτερες συνθήκες.

(ε) Τα άλλα καύσιμα, τα οποία βάσει της αρχικής τους περιεκτικότητας σε ύλες που υπόκεινται σε στήση κατατάσσονται στην κατηγορία I ή στην κατηγορία II προ της ακτινοβολίας, μπορούν να υπαχθούν στην αμέσως κατώτερη κατηγορία, εάν η ακτινοβολία του καύσιμου υπερβαίνει τα 100 RADS την ώρα σε απόσταση ενός μέτρου χωρίς διάφραγμα.